

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 492/2535

พนักงานอัยการ กองคดี ศาลแขวงพระโขนง
นาย ถนอม อิมโษษฐ

โจทก์
จำเลย

ป.วิ.พ. มาตรา 249

ป.วิ.อ. มาตรา 15, 218

ศาลชั้นต้นสั่งไม่รับฎีกาจำเลยที่ขอให้รื้อการลงโทษจำคุกซึ่งเป็นปัญหาข้อเท็จจริง ต้องห้ามฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218 วรรคแรก คงรับฎีกาจำเลยเฉพาะปัญหาข้อกฎหมาย ศาลจะเปลี่ยนโทษจำคุกเป็นกักขังแทนได้หรือไม่เท่านั้น ปัญหาข้อกฎหมายนี้จำเลยฎีกาโดยประสงค์ให้ศาลฎีกาวินิจฉัยก่อนแล้ววินิจฉัยรื้อการลงโทษจำคุกให้จำเลยซึ่งเป็นปัญหาที่ต้องห้ามฎีกาดังกล่าวแล้ว ทั้งการกักขังแทนโทษจำคุกเป็นผลดีแก่จำเลยอยู่แล้ว ปัญหาข้อกฎหมายดังกล่าวจึงไม่เป็นสาระแก่คดีอันควรได้รับการวินิจฉัยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 249 ประกอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 15

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 มาตรา 4, 5, 14, 17, 30, 31, 38 ทวิ, 40, 44 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 271, 91 ขอให้ริบสุราปลอมและขวดของกลาง สนวนรถยนต์และสุราแท้ขอให้คืนเจ้าของ

จำเลยให้การรับสารภาพ

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 มาตรา 4, 5, 14, 17, 30, 31, 38 ทวิ, 40, 44 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 271 จำเลยรับสารภาพลดโทษกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 แล้ว ลงโทษจำเลยฐานขนสุราตามพระราชบัญญัติสุรา มาตรา 38 ทวิ ปรับ 225 บาท ฐานนำสุราต่างประเทศออกแสดงเพื่อขายตามพระราชบัญญัติสุรา มาตรา 40 ปรับ 500 บาท ฐานทำน้ำสุราโดยมิได้รับอนุญาตออกแสดงเพื่อขายและขายสุราที่ทำขึ้นโดยหลอกลวงว่าเป็นสุราต่างประเทศ เป็นการกระทำความผิดเดียวกัน ลงโทษบทหนักตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 271 จำคุก 3 เดือน ฐานนำแสดมปสุราใช้แล้วมาปดสุราที่ทำขึ้นตามพระราชบัญญัติสุรา มาตรา 44 จำคุก 1 เดือน รวมจำคุก 4 เดือน และปรับ 725 บาท เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นกักขัง ไม่ชำระค่าปรับให้กักขังแทน ริบสุราปลอมและขวดที่มีไว้เพื่อบรรจุสุราที่จำเลยทำขึ้น สนวนรถยนต์และสุราแท้ให้คืนเจ้าของ

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่า การวินิจฉัยโทษจำคุกจะเปลี่ยนโทษเป็นกักขังแทนได้หรือไม่ ต้องวินิจฉัยโทษจำคุกที่ศาลลงในแต่ละกระทงความผิด จะรวมโทษจำคุกทุกกระทงในคดีนั้นมาเป็นเกณฑ์ไม่ได้ คดีนี้ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำคุกแต่ละกระทงไม่เกิน 3 เดือน ศาลเปลี่ยนโทษจำคุกเป็นกักขังแทนได้ พิพากษายืน

จำเลยฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีนี้ศาลชั้นต้นสั่งรับฎีกาเฉพาะปัญหาข้อกฎหมายว่าศาลจะเปลี่ยนโทษจำคุกเป็นกักขังได้หรือไม่ เห็นว่าจำเลยฎีกาข้อกฎหมายดังกล่าวก็ด้วยประสงค์ที่จะให้ศาลฎีกาวินิจฉัยรอการลงโทษจำคุกนั้นให้จำเลย ซึ่งเป็นปัญหาข้อเท็จจริงที่ต้องห้ามฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218 วรรคแรก และศาลชั้นต้นสั่งไม่รับฎีกาในสวนนี้แล้ว ทั้งการกักขังแทนโทษจำคุกเป็นผลดีแก่จำเลยอยู่แล้ว ปัญหาข้อกฎหมายดังกล่าวจึงไม่เป็นสาระแก่คดีอันควรได้รับการวินิจฉัย ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 249 ประกอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 15 ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย

พิพากษายกฎีกาจำเลย

(อากาศ บำรุงชีพ - ชลิต ประไพศาล - สมชัย ศิริบุตร)